

Examenul lui Dănuț

Se apropia ziua cea mare, iar elevii erau siguri că vor reuși să obțină rezultate foarte bune. Printre ei se afla și un copil ce locuia la bloc la etajul al III-lea. Mama lui făcea tot ce putea ca să-i ofere cele necesare pentru a reuși în viață. Când a văzut cu ce spor și poftă se apucase cel mic de recapitulare, dar fără să spună măcar o mică rugăciune, l-a chemat și i-a spus:

- Peste o săptămână vei avea primul examen din viața ta, nu-i aşa?
- Da, mămico, răspunse copilul neînțelegând spre ce va duce această discuție.
- Aș vrea să-ți povestesc una dintre povestioarele bunicii tale. Iată povestioara:

Dănuț era un elev cuminte, cu rezultate foarte bune, pe care l-a crescut mai mult bunica, pentru că părinții lui fuseseră plecați pentru mult, mult timp în străinătate. Bunica, rămasă singură după moartea bunicului, avea încă blândețea și frumusețea florilor de cireș, era sensibilă și mereu i se înseninau ochii când îl vedea pe Dănuț.

– Bunico, măine am primul examen din viața mea! La cât am învățat zi de zi, sunt sigur că voi obține punctajul maxim.

- Știu, dragul bunicii, că ai muncit foarte mult.
- Deci și tu ești sigură, bunico, că voi reuși, nu? Nu-i aşa?
- Da, aşa este, recunoscu femeia cu multă liniște pe chip.
- Voi lua o notă mare, mare, pentru că eu am muncit mult, iar mami și tati vor fi mulțumiți, nu-i aşa, bunico?
- Da, Dănuț, aşa este! Vor fi tare mândri de tine!

O lacrimă atârna pe colțul ochiului drept al bunicii. Era o lacrimă plină de bucurie copilăriei singurului nepot, plină de dorul de fiu și de noră, plină de alte zile când nimic nu o dorea încă. Dănuț era totuși prea mic și prea preocupat de ale sale pentru a observa aceste lucruri.

- Eu voi reuși! spuse hotărât și mândru băiatul.
- Dănuț, cred că ar fi bine să îți spun ceva. Niciun om nu reușește nimic...
- Cum aşa, bunico? Întrerupse un pic cam nepoliticos Dănuț. Iartă-mă...
- Vreau să spun că nimeni nu reușește să facă ceva dacă nu are putere de la Dumnezeu. Dacă El nu ne-ar oferi un strop din gândul Lui cel bun, ne-am da cu toții cu lingurițele în cap în loc să mâncăm frumos cu ele, adică nu am reuși nimic.
- Dar eu am reușit să învăț..., spuse cumva cam nedumerit băiatul.
- Știu, Dănuț, dar în același timp ai spus rugăciunea și ai fost îndrumat cu grija.
- Bunico, eu nu pricep! Nu eu am învățat la matematică?
- Ba da, doar nu a învățat altcineva în locul tău, dar Dumnezeu te-a ajutat să reușești acest lucru. Ti-a dat gând curat, sănătate și altele.
- Cred că am înțeles..., mă duc să mai repet puțin și mă culc, ca să fiu odihnit mâine.
- Așa să faci, puiul meu! Somn lin să-ți dea îngerașii!

A doua zi, emoțiile păreau să stea tot mai îngrămadite în gâtul lui Dănuț. Îi era greu să le facă față. Nu dură foarte mult timp, iar foia de examen apără în fața lui, însă, ciudat lucru, toate literele păreau să fi intrat într-un dans fără pic de ritm. Săltau în toate direcțiile. Dănuț închise ochii pentru o clipă. Citi primul subiect, i se păru foarte ușor, dar acum ceva îl împiedica să-l rezolve. Îl cuprinse frica. Nu găsea răspunsul. Ce vor spune prietenii, părinții? O lacrimă identică cu cea a bunicii se strecură și căzu pe foaie. Abia atunci, Dănuț își aminti cuvintele bunicii și spuse grăbit „Doamne ajută!” și „Tatăl Nostru”. Rezolvă cu bine toate subiectele și merse îngândurat spre casă.

– Ai avut dreptate, bunico! Nu aş fi reușit nimic fără Dumnezeu. El lucrează prin mine.

– Mă bucur tare mult că te-ai descurcat aşa frumos la primul examen! Să știi că am o surpriză pentru tine. Mergi în camera ta, te rog.

Din încăperea alăturată, se auzi un tipărt de bucurie: Mamă, tată! Sunteți aici!

Copilul de la etajul al III-lea ascultase întreaga poveste cu ochii măriti. Urma să aibă primul examen, personajul semăna bine cu el, însă era mai bine pregătit.

– Mămico, eu mă pun pe învățat, și îmi voi spune rugăciunile de dimineață și seara aşa cum trebuie!

Astfel, băiatul își găsi un model și zicea tuturor admirativ că cel mai bun prieten al lui este Dănuț.

Prof. Anca Finiș, Școala Gimnazială Deleni,
Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan”, Pîrteștii de Jos

